

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/324/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202125
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614202125.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejštríka a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátska kancelária Korytár, s. r. o., so sídlom v Trnave, Sladovnícka 13, IČO: 47 243 279, proti odporcovi: K. J., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom I. J. XXX, v konaní o zaplatenie 1162,11 Eura s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 10C/79/2014-42 zo dňa 13. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Mal preukázané, že navrhovateľ a odporca uzatvorili dňa 6. 2. 2008 zmluvu o úvere. Navrhovateľ si žalovaný nárok uplatnil ako nárok na vrátenie revolvingového úveru, ktorý mal byť odporcovi poskytnutý tiež na základe uvedenej úverovej zmluvy. Hoci zmluva o úvere obsahuje ustanovenie, podľa ktorého navrhovateľ a odporca podpismi na zmluve zároveň uzatvárajú aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a revolvingového úver II., súd nemal preukázané platné uzatvorenie zmluvy o úvere, z ktorej si navrhovateľ uplatňuje žalovaný nárok, teda zmluvy o revolvingovom úvere. Úverová zmluva podpísaná odporcom obsahovala len ustanovenie, že súčasne so zmluvou o poskytnutí úveru vo výške 19.000 Sk zmluvné strany uzatvárajú aj zmluvu o poskytnutí revolvingových úverov I., II. V zmluve však absentuje dojednanie o výške úveru, ako aj dojednanie záväzku veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť úver v dojednanej výške a záväzok dlžníka poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. Zmluva obsahuje len odkaz na úverové podmienky. Úverové podmienky však nespĺňajú náležitosti písomnej formy právneho úkonu podľa § 40 Občianskeho zákonníka. Úverové podmienky predstavujú dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, v ktorých nemožno dojednať podstatné náležitosti právneho úkonu. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola dojednaná v zákonom vyžadovanej písomnej forme, nebola dojednaná platne. Dojednanie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj podmienok poskytnutia a splácania úveru, v úverových podmienkach by, navyše, bolo aj v rozpore s dobrými mravmi, keďže predstavuje základné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvného vzťahu, teda aj z uvedeného dôvodu je takéto dojednanie neplatné. Právo na náhradu trov konania v konaní vzniklo úspešnému odporcovi, no nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ poukazujúc na tom, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá s odkladacou podmienkou a je účinná potom, ako odporca sám a na základe svojej vôle aktivuje kartu a čerpá následne tento úver. Odporca si bol súčasného uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere vedomý. Mal v úmysle uzatvoriť revolvingovú zmluvu, a na jej základe čerpať revolvingový úver, nakoľko samotný odporca slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo a aktivoval si doručенú kartu. Zmluva o revolvingovom úvere ako hlavný predmet plnenia nemôže byť podľa ust. § 53 ods. 1 OZ neprijateľnou podmienkou. S poukazom na písomnú formu právneho úkonu zdôraznil, že žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve. Nestotožnil s názorom, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru nebola vyhotovená v predpísanej písomnej forme. V zmluve o revolvingovom úvere nie je možné presne určiť výšku poskytnutého úveru (nakoľko sa zásadne definuje len výška úverového rámca), počet splátok nie je možné vopred dohodnúť (nakoľko ide o automaticky obnovovaný úver), výšku RPMN nie je možné určiť (nakoľko sa úver čerpá a následne dopĺňa a menia sa tak údaje relevantné pre výpočet). Špecifikácia poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená Sadzobníkom poplatkov a odmien. Navrhovateľ mal za to, že zmluva je platným právnym úkonom. Súd sa napriek konštatovaniu absolútnej neplatnosti zmluvných dojednaní nevysporiadal s otázkou reálneho poskytnutia čerpania finančných prostriedkov, odporca sa bez ďalšieho bezdôvodne obohatil. Navrhol rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, prípadne zmeniť tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie.

K podanému odvolaniu sa odporca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľov neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného okresným súdom, ako aj odvolacích námietok navrhovateľa, možno súhlasiť so záverom okresného súdu, že nedošlo k platnému uzatvoreniu úverovej zmluvy, pretože zmluva neobsahuje podstatné náležitosti úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z.. S týmto záverom sa odvolací súd stotožnil, pričom v tomto smere v podrobnostiach poukazuje na dôvody napadnutého rozhodnutia.

V danom prípade prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol dôvody na základe ktorých si navrhovateľ uplatňoval žalovanú sumu, jeho argumentáciu, rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vychádzal, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil jasný, jednoznačný a presvedčivý právny záver, že medzi účastníkmi konania uzatvorená zmluva o poskytnutí revolvingového úveru je neplatná. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O.s.p.. Prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil. Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

Pokiaľ navrhovateľ v závere odvolania poukázal na to, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s otázkou bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka je nutné zdôrazniť, že v zmysle uvedeného sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ustanovenia § 107 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky, odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z. z. (v ktorom ide o legislatívne vyjadrenie princípu ochrany slabšej strany) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Predmetné ustanovenie upravuje postup súdu, a preto sa má aplikovať režimom okamžitej aplikability procesných noriem, t.j. na všetky prípady v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu nebolo zavedené ani osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy. Na procesnoprávnom charakter skúmaného ustanovenia nič nemení ani fakt, že zákonodarca použil v tejto norme hmotnoprávne pojmy spotrebiteľ a predávajúci.

Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného ešte pred prvostupňovým súdom, neplatná zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 6.2.2008, okresný súd konštatoval absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka, s ktorým konštatovaním sa odvolací súd stotožnil. V zmysle vyššie uvedeného, od momentu jednotlivých čerpaní neplatne poskytnutého úveru začala navrhovateľovi plynúť objektívna trojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. od 12.6.2009 do 22.6.2009, ktorá uplynula najneskoršie dňa 22.6.2011. Návrh na začatie konania bol v danom prípade podaný dňa 7.3.2014, teda po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty. Z uvedeného dôvodu a preto, lebo na námietku premlčania je súd povinný prihliadnuť ex offa (vid'. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa), odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ nemá právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko toto sa premlčalo.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní nebol úspešný navrhovateľ, úspešný bol odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, resp. ani mu žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné